

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.012/2023/4.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Dr. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője: Dr. Balázs Nóra ügyvéd
cím2

Az alperes: alperes
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Neukum Flórián ügyvéd
cím4

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Mf.V.30.034/2022/5. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság határozata

Székesfehérvári Törvényszék 59. szám alatt kiegészített 71.M.70.032/2021/50. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Ítéltábla Mf.V.30.034/2022/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 436.875 (négy százharminchatezer-nyolcszázhetvenöt) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperes kikötő pontonok, kikötők, napozós stégek, teraszok tervezésével, gyártásával, telepítésével foglalkozó gazdasági társaság. Az alperes adminisztratív tevékenységet ellátó munkavállalókat, valamint a műhelyvezető mellett szakképzett (hegesztő, lakatos, forgácsoló) munkavállalókat és segédmunkásokat is alkalmaz. A szakképzett munkavállalók szakfeladataik ellátását követően szükség esetén szakképzettséget nem igénylő feladatok elvégzésében is részt vesznek.

[2] A felperes 2018. április 9-től állt munkaviszonyban az alperessel. Havi alapbére 190.000 forint, majd 2020. január 1-jétől 210.600 forint volt. A felperes és az alperesi ügyvezető szóbeli megállapodása alapján a felperes 2019 szeptemberétől nettó 1.450 forint órabérben részesült.

[3] A felek a munkaszerződésben a felperes munkakörét nem határozták meg, munkaköri leírást nem kapott. A felperes gépi forgácsoló szakmunkásnak tanult, szakmunkás-bizonyítványt ugyanakkor nem szerzett. Munkaviszonya fennállása alatt esztergályos, marós, forgácsoló szakmunkás feladatokat látott el az alperes telephelyén és a külső munkavégzési helyszíneken, továbbá segédmunkában is részt vett és anyagbeszerzés céljából az alperes gépjárműveit is vezette.

[4] Az alperes a hatékonyság növelése, a gyorsabb munkavégzés, valamint a minőség növelése érdekében tevékenysége egy részét digitalizálta, ennek keretében a felperes munkakörébe tartozó esztergályos, marós és forgácsoló feladatok végzésére 2020. március 26-én a cég1.-vel, 2020. április 26-án az cég2.-vel kötött megbízási szerződést, továbbá a cég3 2019-től bővülő mértékben vette át a korábban felperes által ellátott feladatokat.

[5] Az alperes 2020. április 14-én a felperes munkaviszonyát felmondással megszüntette. A munkáltatói intézkedés indokolása szerint a járványügyi helyzetre tekintettel munkahelyi átszervezés miatt a felperes munkaköre megszűnt.

[6] A felperes munkaviszonya megszüntetését követően az alperes a felperes munkakörével megegyező munkakörű munkavállalót nem alkalmazott, az eszterga, maró és a forgácsoló gépeken munkavállaló rendszeresen nem végzett munkát. Az alperes a felperes munkaviszonyának megszűnését követően lakatos munkakörben személy1-el, hegesztő munkakörben pedig személy2-vel létesített munkaviszonyt.

[7] Az alperes megváltozott munkaképességű munkavállalóként alkalmazta a felperest, aki egészségi állapota miatt 20 kg-nál nehezebb súlyt nem emelhetett. Felperes megváltozott munkaképességűként 5 nap pótszabadságra volt jogosult, amelyet az alperes 2018-ban és 2019-ben is kiadott részére.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[8] A felperes a keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésére figyelemmel 2020. május 15. és 2022. február 28. közötti időszakra 4.252.896 forint elmaradt jövedelemből eredő kártérítés, valamint a munkabéréből jogellenesen levont 52.000 forint

munkabér és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének indokolásában azt állította, hogy munkaköre a felmondást követően sem szűnt meg, az általa ellátott munkaköri feladatokat a korábban munkaviszonyban álló munkavállalók és a felperes távozása után felvett munkavállalók továbbra is végezték. Álláspontja szerint az alperessel megbízási jogviszonyban álló gazdasági társaságok egyrészt nem a felperes munkakörébe tartozó munkákat végezték, másrészt már a felperes munkaviszonyának fennállása alatt is dolgoztak az alperesnek. Hivatkozása szerint az alperes ténylegesen a 2020. évre igényelt pótszabadsága miatt szüntette meg munkaviszonyát.

[9] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[10] A Székesfehérvári Törvényszék az 59. szám alatt kiegészített 71.M.70.032/2021/50. számú ítéletével kötelezte az alperest 52.000 forint elmaradt munkabér megfizetésére, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A felperest kötelezte 279 400 forint perköltség, az alperest pedig 3.315 forint eljárási illeték és 82 forint költség megfizetésére. Megállapította, hogy az ezt meghaladó 272.985 forint illetéket és 6.738 forint eljárási költséget az állam viseli.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy a bírói gyakorlat szerint az átszervezés a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 66. § (1) bekezdése alkalmazásában a munkáltató működésével összefüggő oknak minősül, amelynek indokoltságát a bíróság nem vizsgálhatja.

[12] Figyelemmel arra, hogy a felperes munkaszerződése munkakört nem tartalmazott, az alperes a felperes részére munkaköri leírást nem adott át, a törvényszék a felperes tényleges munkakörét bizonyítási eljárás keretében tárta fel. A meghallgatott tanúk nyilatkozata alapján megállapította, hogy a felperes fő feladata a fémforgácsoló szakismeretei körébe tartozó munkák ellátása volt. Rögzítette ugyanakkor, hogy a felperes távozása után az eszterga, maró és forgácsoló gépet nem használták, azokon a műhelyvezető alkalomszerű munkavégzésén kívül senki nem dolgozott. A segédmunkás feladatokat a korábbi munkamegosztásnak megfelelően a többi munkavállaló végezte, a felperes korábban ellátott munkaköre a munkaszervezetben a távozásával megszűnt. E körülmények miatt az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak sem, hogy a forgácsoló, marós és esztergályos feladatokat az alperesnél megszüntették, vagy azokat melyik gazdasági társasághoz szervezték ki. Azt is rögzítette, hogy munkakör felajánlási kötelezettség hiányában az alperesnek nem kellett felajánlani sem az önálló tevékenységként nem létező gépkocsivezetői, sem a segédmunkás munkakört.

[13] A törvényszék álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy a felmondás tényleges indoka a pótszabadság kiadása miatti kialakult vita volt, figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes pótszabadságát 2018-ban és 2019-ben is kiadta.

[14] A peres felek fellebbezése alapján eljáró Győri Ítéltábla az Mf.V.30.034/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 127.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a 349.500 forint másodfokú eljárási illetéket a magyar állam viseli és rögzítette, hogy az alperesi fellebbezés illetéke 15.000 forint.

[15] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes fellebbezési hivatkozásával szemben a felmondás indokai, miszerint az alperesnél a felperes által ellátott feladatok részbeni kiszervezésére, a járvány és a megnövekedett rendelésszám miatt került sor, nem állt

egymással ellentmondásban. Az alperes törvényes képviselője személyes meghallgatása során tett nyilatkozata szerint a vírushelyzetben bizonyos cégeknek nagymennyiségű szabad kapacitása keletkezett, ezáltal nyílt lehetőség az alperesnél felmerült megemelkedett rendelésszám miatt szükséges hatékonyabb és költségtakarékosabb kiszervezésre. Megállapítható volt tehát, hogy az alperes kiszervezés iránti igénye a vírushelyzet adta keretek között tudott manifesztálódni a külső partnerek szabad kapacitása miatt. Az alperesnél a felperes által ellátott szakmunka kiszervezése folyamatos volt, nemcsak a felperes munkaviszonya megszüntetését egy évvel megelőzően került rá sor, hiszen az alperes a cég1.-vel 2020. március 26-án, míg az cég2.-vel 2020. április 26-án kötött megbízási szerződést, továbbá a cég3 által ellátott feladatok köre is folyamatosan bővült.

[16] A bizonyítási eljárás adatai alátámasztották, hogy az alperesnél kialakult gyakorlat alapján a szakmunkát végző munkavállalók szakfeladataik ellátása mellett a segédmunkában, illetve a gépjárművezetésben is részt vettek. Az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes fő feladata az esztergályos, marós, forgácsolós szakmunka ellátása volt, amely munkakör a felperes távozásával az alperesi szervezetben megszűnt. Figyelemmel arra, hogy az alperest munkakör felajánlási kötelezettség nem terhelte, nem kellett a felperest tovább foglalkoztatnia a többi munkavállaló által ellátott segédmunkás munkakörben sem. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[17] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalával az alperes 4.368.676 forint elmaradt jövedelemből eredő kártérítés, továbbá első- és másodfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére történő kötelezését kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 64. § (2) bekezdésébe, 66. § (1) bekezdésébe, 82. § (1) és (2) bekezdésébe, 166-167. §-ába, 169. §-ába, 172. §-ába és a 177. §-a alapján alkalmazandó a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:518-534. §-aiba, valamint a Pp. 279. § (1) bekezdésébe ütközően jogsabálysértő.

[18] A felperes érvelése szerint az Mt. 64. § (2) bekezdéséből következően az alperesnek a perben bizonyítania kellett volna a felperes munkakörének megszüntetését, a hivatkozott átszervezés tényleges megvalósulását és azt is, hogy az átszervezés a felmondás közlésekor járványügyi helyzet miatt vált szükségessé, továbbá a munkaviszony megszűnésekor valósult meg.

[19] A felmondásból nem derül ki, hogy a járványügyi helyzettel kapcsolatban milyen indoknál fogva volt szükség arra, hogy az alperes átszervezést hajtson végre és a felperes munkaviszonyát megszüntesse. A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatos értelmezése sem világos, mert nem állapítható meg, hogy más cégek gyártókapacitásának megnövekedése miként indukálja a felperes munkaviszonyának megszüntetését. Erre ugyanakkor az ügyvezető csak a per folyamán, a per egy későbbi szakaszában hivatkozott, korábban ilyen magyarázatot a felmondásra nem adott.

[20] A felperes álláspontja szerint ellentmondásos az első- és másodfokú ítélet indokolása, mert amennyiben nem vizsgálható az a felmondásbeli állítás, hogy a járványhelyzet miatti átszervezés a megszüntetés indoka, akkor ezen alperesi ügyvezetői nyilatkozatnak sincs relevanciája, az az ítélet indokolása alapjául nem szolgálhat.

[21] A másodfokú bíróság ítéletének indoklása több helyen ellentmondást tartalmaz. Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a felperes munkaköre kiszervezés miatt szűnt

meg, mert a lézeres szabás a járvány miatt alacsonyabb költséggel volt ellátható a cég3-vel. Viszontválaszában ugyanakkor már azt rögzítette, hogy szükség lett volna arra, hogy a felperes nagyobb tömegeket mozgasson meg, ellenkérelmében pedig a felperes szakértelmének hiányát hívta fel és arra hivatkozott, hogy csak kisebb és kiegészítő jellegű munkákat végezhetett el. Az előzőekkel teljesen ellentétes a 2021. március 30-án kelt beadványában tett nyilatkozata, mely szerint a munkaviszony megszüntetés oka az volt, hogy már nem maradt számára hasznosan végezhető feladat, mivel az általa végzett munkák nagy része kiszervezésre került, így a munkaviszony megszüntetése óta a felperesi munkafeladatokat az alperesi kft.-nél nem végzi senki.

[22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem vitatta, hogy az esztergálást az alperes kiszervezte, ugyanakkor állítása szerint a kiszervezés sokkal korábban megtörtént, arra nem a járvány miatt került sor, hanem azért, mert olyan sok lett a megrendelés, hogy máshogy ez már nem volt elvégezhető. Mivel az alperes nyilatkozata szerint a felperestől már a kiszervezés előtt elvonta az esztergályos munkákat, így az esztergályos munkák kiszervezésére vonatkozó alperesi hivatkozás okafogyottá vált, az egyéb munkák kiszervezése miatti feladatelvonás pedig azok volumene miatt nem bírt jelentőséggel. Ebből következően a bíróságnak vizsgálni kellett volna a kiszervezés megvalósulását, mint a munkakör megszüntetésének indokát. Jelentősége van ugyanis annak, hogy ténylegesen a munkaviszony megszüntetésének idejében miben állt az átszervezés, hiszen ehhez képest van lehetőség bizonyításra.

[23] A felperes álláspontja szerint a felmondás átszervezésre alapított indokának valóságát cáfolja az alperes későbbi beadványaiban hivatkozott, a felmerés természetére, munkavégzési képességére és a munkaviszony alatt tanúsított magatartására tett utalások is. Mindebből megállapítható, hogy az alperes a perbeli hivatkozásai körében összekeverte a munkáltató működésében rejlő okból történő átszervezés jogintézményét, a munkavállaló alkalmatlansága és/vagy magatartásában rejlő okból történő megszüntetéssel és ezért jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyt.

[24] A felperes érvelése szerint tanú1 pénzügyi vezető, tanú2, továbbá tanú3 műhelyvezető, tanú4, tanú5, valamint tanú6 segédmunkások vallomásai alátámasztották, hogy a feladatai nem szűntek meg. A bíróság a rendelkezésre álló nyilatkozatokat tehát a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértésével mérlegelte és ezért ítélete megalapozatlannak.

[25] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem visszautasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint, mivel a per tárgyának értéke nem haladja meg az 5 millió forintot, a perbeli esetben a Pp. 408. §-a alapján nincs helye felülvizsgálatnak, a felülvizsgálati kérelmet vissza kell utasítani.

[26] A per érdemében kifejtette, hogy a bírói gyakorlat szerint a munkáltató működésével összefüggő oknak minősül az átszervezés, amelynek indokát a bíróság nem vizsgálhatja. Az átszervezés megvalósulhat a munkáltató szervezeti felépítésének, a munkaszervezetének változásával, de a munkakör megszűnésével is. A munkakör megszüntetés akkor jogszerű indoka a felmondásnak, ha az átszervezés a munkavállaló munkaszerződés szerinti munkakörét érinti, vagy azzal szorosan összefügg. A munkakör megszüntetésre vonatkozó felmentési indok valósága és okszerűsége megállapítható, ha az érintett munkakörbe tartozó feladatot a munkáltató külső céggel megbízás keretében látta el.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[27] A Kúria megállapította, hogy a munkaügyi perekre vonatkozó, a Pp. XXXIX. Fejezetében foglalt speciális szabályok szerint [Pp. 523. § (1) bekezdés] a vitatott érték alapján helye volt felülvizsgálatnak, annak befogadására vonatkozó engedélyezési eljárás szükségtelen volt. A munkaügyi perek nem minősülnek a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott vagyoni jogi pernek, ezért a felülvizsgálati kérelem előterjesztése nem kizárt abban az esetben sem, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyja helyben.

[28] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[29] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása, és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.

[30] A felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 413. § (1) bekezdés a) – e) pontjaiban felsorolt tartalmi kellékekkel kell rendelkeznie. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a jogszabályhely pontos megnevezése, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokai, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont]. A Pp. 413. § (1) és (2) bekezdése értelmében – miként azokat a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-7. pontja értelmezte, és az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári Jogegységi határozat szerint az új Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával.

[31] Az ismertetett jogszabályi rendelkezések értelmében a felülvizsgálati kérelem akkor bizonyulhat eredményesnek, ha a kérelem előterjesztője a szükséges tartalmi kellékekkel rendelkező, határidőben benyújtott beadványában kimutatja a támadott jogerős határozatnak a jogvita érdemi elbírálására konkrétan kiható módon jogszabálysértő voltát, vagyis a támadott határozatra vonatkoztatva adja elő a jogszabálysértésre hivatkozásait, a konkrét döntés alapjául szolgáló érvrendszer téves, illetve hiányos voltát mutatja ki, vagy az érdemi döntésre kiható eljárási szabálysértést igazol.

[32] A felperes a felülvizsgálati kérelmében több jogszabálysértésre is hivatkozott, rendkívüli perorvoslatának indokolása ugyanakkor kizárólag az Mt. 64. § (2) bekezdése, 66. § (1) bekezdése és a Pp. 279. § (1) bekezdése körében tartalmaz érvelést, ezért a megjelölt további jogszabálysértéseket, azok indokolásának hiányában a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.

[33] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul állította az Mt. 64. § (2) bekezdésének megsértését. Az eljárás bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a munkáltatói intézkedésben közölt felmondási ok, a felperes munkakörének megszűnését eredményező átszervezés világos, valós és okszerű indoka volt a munkaviszony megszüntetésének. Az alperes az eljárás során igazolta, hogy a bizonyítási eljárás során feltárt

felperesi munkaköri feladatok egy része kiszervezésre került, az ellátott segédmunkák és gépjárművezetés pedig a már munkaviszonyban állt munkatársak között került felosztásra.

[34] A felperes alaptalanul kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok az átszervezés indokoltságát nem vizsgálták, figyelemmel arra, hogy az irányadó és következetes bírói gyakorlat szerint felmondási ok vizsgálata nem jogosítja fel a bíróságot arra, hogy munkáltató vezetésének körébe tartozó olyan kérdések eldöntésébe is beavatkozzon, amelyek nem tartoznak a munkaügyi jogvita körébe. A munkaügyi perben nem vizsgálható, hogy a munkáltató gazdasági helyzete valóban szükségessé tette-e az átszervezést és a létszámcsoökkentést (BH2002.374., EBH2013.M.21.).

[35] A felmondás jogszerűségét nem érinti, és nem minősül rendeltetésellenes joggyakorlásnak, ha a munkáltató a feladatát költségtaakarékosságból nem munkaviszony, hanem más jogviszony keretében kívánja ellátni (BH2002.113.).

[36] Az eljáró bíróságok megfelelő indokát adták annak, hogy a felmondás indokát miért tartották jogszerűnek.

[37] Külső cég igénybevételeének oka az intézkedés célszerűségi körébe tartozik, amely a bíróságok vizsgálódási körén kívül esik (Mfv.I.10.653/2014/6., Mfv. 10.567/2018/6.).

[38] A perbeli esetben a munkavállaló munkakörét érintő átszervezés megvalósult, annak célszerűségét és az alperesi döntéshez vezető okokat, mint a munkáltató diszkrecionális jogkörébe tartozó kérdést a bíróság nem vizsgálhatta. A munkaköri feladatok fennmaradása ellenére a munkakör megszűnését kell megállapítani, ha ugyanazokat a feladatokat kevesebb munkaviszonyban álló munkavállaló látja el.

[39] A felperes a felülvizsgálati kérelmében kellő alap nélkül kifogásolta a bizonyítékok jogszabálysértő értelmezését és alaptalanul hivatkozott a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére.

[40] A mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott. A Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására kivételesen abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért határozat iratellenes vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (BH2012.179.). Önmagában tehát a bizonyítékok mérlegelésének a kérelmezőre sérelmes eredménye nem lehet a felülvizsgálati kérelem alapja. Akkor sincs lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (a Kúria Pfv.21.474/2011., megjelent: BH2013.119.II.). A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat jogszabálysértés nélkül értékelte, mérlegelése nem ütközött a Pp. 279. § (1) bekezdésébe.

[41] A felperes felülvizsgálati érvelésével szemben az alperes a bizonyítási eljárás során a felperes munkavégzésével szembeni kifogásokra nem a felmondás indokaként, hanem a kiválasztásban szerepet játszó szempontként hivatkozott, így nyilatkozata nem eredményezhette a közölt munkáltatói nyilatkozat valótlanosságát, mert a fent kifejtettek szerint az alperes az Mt. 64. § (2) bekezdésben foglalt követelményeknek eleget tett. Az átszervezés és a felperes munkakörének megszűnése valós és okszerű indoka volt a felperes munkaviszonya megszüntetésének.

[42] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[43] A pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[44] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetéke a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[46] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. április 19.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita bíró